

Jacobus Otto (Koos) Nieuwenhuis is geboren op 18 februari 1920 in Groningen. Hij was de zoon van Garmt Johannes Nieuwenhuis en Reina Elisabeth Stiekema. Zijn moeder overleed in 1937.

In 1937 werd hij toegelaten als adelborst tot het Koninklijk Instituut voor de Marine. Op 8 april 1940 werd hij beëdigd tot officier. Koos was in Groningen lid van de Oud Padvinders Vereniging.

Zijn eerste plaatsing kreeg hij op Hr. Ms. Johan Maurits van Nassau als Ltz III militair bij de Koninklijke Marine. Dat schip werd vlak voor de capitulatie op 14 mei 'met de meeste spoed' naar Engeland gestuurd. Ter hoogte van Callantsoog, om half zeven 's avonds, werd het door Duitse bommenwerpers beschoten en geraakt. Er ontstond brand en tien minuten later volgde een ontploffing. Kort daarna verdween het in de golven. Hierbij kwamen 18 opvarenden om. Nieuwenhuis ontsnapte aan de dood. Hij werd gered en ging met een ander marineschip mee naar Engeland.

In Engeland werd hij toegevoegd aan de bemanning van de O13. Vanuit Dundee vertrok de O13 op 12 juni 1940 voor haar eerste patrouille in de buurt van het Skagerrak. In het havenboek staat het vertrek van de O13 vermeld. Op 19 juni is er vergeefs radiocontact gezocht met de onderzeeboot. Op 21 juni 1940 werd de O13 terug verwacht, toen ze op 28 juni nog niet terug was werd ze als vermist vermeld. Omdat na de oorlog in Duitse archieven geen informatie is gevonden over het eventueel tot zinken brengen van de O13, wordt algemeen aangenomen dat de O13 op een mijn is gelopen. Wat deze theorie ondersteunt, is het feit dat er een Duits mijneveld lag in het gebied waar de O13 doorheen zou varen

Koos kreeg een zeemansgraf. Hij werd 20 jaar.

Als blijk van waardering werd aan de Onderzeedienst in 1947 de Militaire Willems-Orde uitgereikt door koningin Wilhelmina.

In Den Helder staat zijn naam op het 'Monument voor de Gevallenen van de Onderzeedienst'. In september 2009 is in Dundee een nieuw monument onthuld ter nagedachtenis van de opvarenden die zijn omgekomen op de onderzeeboten die tijdens de Tweede Wereldoorlog vanuit Dundee opereerden, waaronder de O13 en de O22, die nooit terugkwamen. Zij worden aangeduid als 'Still on patrol'.

Meer informatie

[Jacobus Otto Nieuwenhuis \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Jacobus Otto Nieuwenhuis | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Vermiste O13: veel Helderse slachtoffers \(xs4all.nl\)](#)

Weest Paraat 1940

Een nog zwaardere plicht hebben de gemobiliseerde padvinders moeten vervullen en een eerbiedig eeresalut zij hier gebracht aan de dappere leiders en Voortrekkers die bij de vervulling van hun plicht jegens het dierbare Vaderland het zwaarste offer hebben gebracht dat van hen kan worden gevraagd. De namen van de in de strijd voor de vrijheid gevallen broeders:

Loods P. Koet te Delft;

Voortrekker G. Sarink te Deventer;

Vaandrig H. B. Lipping te Enschede;

Vaandrig R. Awerbach te 's Gravenhage;

Vaandrig W. J. Dönszelmann te 's Gravenhage;

Voortrekker K. Verwers te Leiden;

O.P.V. Jhr. C. Gevers Deynoot te Ede;

O.P.V. K. Nieuwenhuis te Groningen;

zullen in dankbare herinnering voortleven in de padvindersbeweging in Nederland.

Weest Paraat 1940

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.